

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203884
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614203884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci žalobcu: vendue, a.s., so sídlom Neklanova 152/44, 128 00 Praha 2 - Vyšehrad, Česká republika, IČ: 28 062 256, zastúpeného JUDr. Zuzanou Stavrovskou, advokátkou so sídlom P. X, XXX XX V., proti žalovanému: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. XX, XXX XX U., o zaplatenie sumy 1.810,58 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/124/2014-83 zo dňa 14. 10. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/124/2014-83 zo dňa 14. 10. 2015 potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Česká sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 14.12.2009 zmluvu o osobnom účte. Dňa 06.05.2010 Česká sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že vypovedá zmluvu o sporozírovom účte k poslednému dňu druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená a súčasne ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.482,48 Eur, pozostávajúcej z nepovoleného debetného zostatku vo výške 1.432,20 Kč a sankčných úrokov vo výške 50,28 Kč. Pohľadávka bola následne postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení zo dňa 29.03.2011. Pri posudzovaní právomoci konať vo veci okresný súd vychádzal z ustanovení Nariadenia Rady č. 44/2001. Pokiaľ ide o hmotné právo, ktorým sa má spravovať právny vzťah účastníkov, tu postupoval súd prvej inštancie z Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19.06.1980 a aplikoval české právo, pretože s ním je zmluva uzavretá s účastníkmi najužšie spojená. Okresný súd konštatoval spotrebiteľský charakter právneho vzťahu žalobcu a žalovaného a mal za to, že dlh vzniknutý na bežnom účte žalovaného vznikol len v dôsledku účtovania poplatkov bankou, ktorých opodstatnenosť však nebola preukázaná, pretože ich základ vyplýval len zo Sadzobníka poplatkov nemajúceho charakter individuálneho dojednania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu.

4. Uviedol, že právne vzťahy účastníkov Zmluvy o sporozírovom účte sa spravovali nielen zmluvou samotnou, ale aj Všeobecnými obchodnými podmienkami, na ktoré zmluva priamo odkazovala a ktoré mali byť jej neoddeliteľnou súčasťou. Zdôraznil, že žalovanému nebolo povolené prečerpanie účtu, nebol mu poskytnutý kontokorentný úver a ani iná forma úveru. Zo Všeobecných obchodných podmienok k uzavretej zmluve vyplýva, že v prípade zmluvne nedohodnutého prečerpania peňažných prostriedkov uložených na platobnom účte úročí banka vzniknutý debetný zostatok sankčným úrokom

vo výške stanovenej v oznámení platnom v deň vzniku debetného zostatku. Podľa Oznámenia bod 1.1 je nepovolený debetný zostatok na sporožirovom účte úročený ročnou úrokovou sadzbou vo výške 25% p.a. Žalovaná čiastka bola tvorená čiastkou nepovoleného debetného zostatku - istiny vo výške 1.432,20 Kč, sankčným úrokom za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 50,28 Kč a sankčným úrokom z istiny vo výške 25% p.a. od dátumu za nepovolené prečerpanie účtu za dobu od nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, ktoré ku dňu účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok (01.04.2011) predstavuje 378,38 Kč. Žalobca zároveň požaduje ako príslušenstvom pohľadávky sankčný úrok za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 25% p.a. z čiastky istiny 1.432,20 Kč, a to od dátumu 01.04.2011 do zaplatenia. Odvolateľ ďalej tvrdil, že nie je pravdou, že medzi účastníkmi neboli dojednané poplatky spojené s vedením účtu individuálne, v súvislosti s čím poukázal na obsah Všeobecných obchodných podmienok.

5. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na fakt, že v rozhodnom čase pracoval v Českej republike, v dôsledku čoho bol nútený otvoriť si účet v českej banke, kde následne vznikla dlžoba.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

8. Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovení Nariadenia Rady č. 44/2001 pri určovaní právomoci na prejednanie a rozhodnutie veci a tiež náležite použil ustanovenia českého právneho poriadku odkazujúc na úpravu Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980. Len pre upresnenie odvolací súd dodáva, že právny vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného bol založený Zmluvou o sporožirovom účte, ktorý mal charakter spotrebiteľského vzťahu, avšak aplikácia článku 5 Dohovoru („Určité spotrebiteľské zmluvy“) tu neprichádzala do úvahy z dôvodu, že služba sa mala žalovanému poskytnúť len na území Českej republiky, z čoho vyplýva opodstatnenosť aplikácie právneho poriadku tejto krajiny.

9. K uplatnenému nároku považoval odvolací súd akcentovať fakt, že žalobca bol povinný nielen prezentovať skutkové tvrdenia, ale tieto aj preukázať relevantnými dôkazmi (§ 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.), ak mienil dosiahnuť úspech v spore. Z obsahu podania žalobcu zo dňa 05.08.2015 vyplýva, že uplatnená dlžná suma bola tvorená platbami za vedenie účtu, poštovného a poplatkov za upomienky, k čomu bol pripočítaný sankčný úrok. Na preukázanie oprávnenosti žalobnej požiadavky žalobca predložil okrem iného Oznámenie Českej spořitelny, a.s. o úrokových sadzbách, z ktorého je zrejмый úrok v prípade nepovoleného debetného zostatku, nie však výška jednotlivých ďalších poplatkov. Odvolací súd preto mohol venovať pozornosť len návrhu žalobcu na priznanie sankčného úroku, pretože iné zložky pohľadávky neboli podporené dôkazmi. Je logické, že ak žalobca nepredložil žiadnu individuálnu dohodu, ktorá by ho oprávňovala požadovať od žalovaného príslušné poplatky, potom mu nemohol vzniknúť ani nárok na sankčný úrok. Naviac odvolací súd po právnej stránke sankčný úrok posúdil ako zmluvnú pokutu, keďže jeho vymedzenie v zmysle tvrdení žalobcu malo predstavovať sankciu pri porušení povinností klienta a táto musela byť dohodnutá jedine písomne (§ 544 českého Občanského zákoníka účinného v čase uzavretia zmluvy medzi sporovými stranami).

10. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá zákonným ustanoveniam citovaným v napadnutom rozhodnutí.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaný náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu ich vznik ani nevyplýva, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie odvolacieho súdu. K písomnému vypracovaniu rozsudku však dochádza za účinnosti „nového“ procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam (osobitne § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP) odvolací súd v rámci písomného vyhotovenia uznesenia čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu; napr. uvedenie mien a priezvisk sudcov rozhodujúcich vo veci, terminológiu, číslovanie odsekov odôvodnenia, poučenie o (ne)prípustnosti dovolania.

13. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)